

Вчені довели, що за допомогою музики можна впливати на інтелектуальний розвиток людини, її емоційне самопочуття.

Моя добра знайома давно планувала віддати свого сина до Березнівської музичної дитячої школи навчатися гри на гітарі. Маленький Матвійко, ще трирічним, ледь вимовляючи важкі слова, грав «мелодію» на дитячій гітарі і казав, що хоче вчитися у «музичному будинку». Моя подруга чекала, доки він дещо підросте, а тоді пішла з майбутнім «маестро» до школи. Однак виявилось, що гра на струнних інструментах чи не найпопулярніший клас і туди беруть не усіх, за банальної причини: не вистачає місць.

— У Березному та навколишніх селах є багато дітей, які прагнуть здобути музичну освіту, однак, на превеликий жаль, ми не можемо охопити усіх бажаючих навіть з хорошими музичними здібностями, — пояснює викладач класу струнних інструментів Березнівської дитячої музичної школи Тетяна Рябкова, — немає годин і не вистачає навчальних кабінетів.

А й справді, доки піднімалася вгору на другий поверх до навчального кабінету, повсюдно чула гру на баяні, гітарі, скрипці, гітарі прямо в коридорі, незважаючи один на одного. Виявляється, діти мусять підлаштовуватися не під розклад уроків, а графік руху маршрутки, тому не витрачають часу марно.

Тетяна Миколаївна пояснює, що музична школа має проблему з навчальними кабінетами, викладачі різних класів займаються з учнями у своєрідних «закавулках»: під сходами, в роздягальні чи інших господарських приміщеннях. Благо, що школа отримала у сусідньому приміщенні колишнього будинку дітей і молоді частину коридору та актову залу для власних концертів. Костюмерну (без вікон та дверей) і частину коридору-роздягальні переобладнали під клас фортепіано.

— Як не прикро, цьогоріч відмовили у навчанні кільком десяткам учнів. І так щороку, а на наступний рік вони вже вважаються «переростками» і за віком у перший клас нашої школи не підходять. Тому цілком можливо, що ці діти уже ніколи не вчитимуться музиці, — зауважує

Де закінчуються слова - починається музика

Тетяна Миколаївна.

Не зайвим буде нагадати, що моя співрозмовниця вже 36 років працює викладачем струнних інструментів, а жага до роботи досі не згасла. Цікавлюся, у чому ж секрет.

— Певно, у талановитих дітях та відповідальних педагогах, — посміхаючись, каже моя співрозмовниця. — Поверте, тут не можна оцінювати роботу одного вчителя, кожен з нас працює у команді, а надихає та гуртує всіх нас мудра директриса Алла Несен. Вона, зважаючи на тяжкий час, вміє підставити своє тендітне і таке надійне плече кожному педагогу, до-

помогти, підказати, націлити на потрібну стежку. А ще, я дуже люблю свою роботу — це моє покликання. Учні зі своїми різними здібностями, характерами, амбіціями тільки надихають до сумлінної роботи та саморозвитку. І за якийсь період ти бачиш, чуєш, пожинаєш плоди своєї праці. Такими моментами я найбільш тішусь. А учні, незважаючи на велику зайнятість у загальноосвітній школі, йдуть навчатися, як ви сказали, до будинку музики: взимку і влітку, у будні та свята, сніг та спеку, жертвуючи своїм вільним часом і, зрештою, дитинством.

Запитую у пані Тетяни, чи можливо самостійно навчитися грати на гітарі, або іншому музичному інструменті. І дізналася, що і «са-

мородки» ще не перевелися, але інколи учні думають, що вже за місяць будуть грати, як справжні профі. Однак це зовсім не так: навчатися треба поступово та систематично, багато залежить від здібностей учня, його наполегливості, старань та витримки.

Трапляється, діти вважають, якщо знають кілька акордів гри на гітарі, то цього цілком достатньо. Але, як показує досвід, щоб орієнтуватися у музичній грамоті, потрібно в ній хоч трохи розумітися, тоді буде значно простіше вникнути у суть акордів та музичних термінів.

Тетяна Миколаївна з неабияким захопленням розповідає про своїх учнів. Між іншим, зовсім нещодавно відбувся сольний концерт випускника школи — гітариста Максима Пилипаки під акомпанемент шкільних колег Назара Лафети та Марти Сульжик. Це здібні, відповідальні та обдаровані діти, які віддають багато сил і часу навчанню музиці, гри на гітарі.

За словами педагога, ці учні неодноразово були учасниками районних концертів, призерами обласних та Всеукраїнських конкурсів. Максим був двічі переможцем Всеукраїнського конкурсу «Гітаріада» в місті Острозі у 2016 і 2017 роках, Марта — двічі дипломант цього

конкурсу у 2017 і 2018 роках, а Назар — у 2017 році виборов друге місце у Всеукраїнському конкурсі «Мереживо», що проходив у місті Рівне, також він дипломант Всеукраїнського конкурсу «Гітаріада» у 2018 році. Окрім того, дует у складі Максима Пилипаки та Назара Лафети здобув третє місце у Всеукраїнському конкурсі «Мереживо» у 2019 році. І таких дітей переважна більшість. Пишається Тетяна Рябкова музичним колективом «Heartfelt», до складу якого увійшли її випускники Давид Стеблюк та Ярослав Тонконоженко. Нині у Рівненському музичному коледжі навчається

талановита учениця Аня Діхтяр, має перспективне майбутнє. Та й взагалі, музика не старіє і житиме доти, доки існуватиме людство. Прикро, що чимало здібних дітей не можуть розвивати власний талант, бо школі не вистачає класів, викладачів і, зрештою, у державних управителів немає бажання якісного фінансування цієї галузі. Але, якщо ми не будемо вкладати гроші в культуру, не будемо її розвивати, то будемо фінансувати армію, так казав Вінстон Черчілль.

Щодо Матвійка, виявилось, що до дитячої музичної школи навчатися гри на гітарі він піде дещо пізніше, бо у свої п'ять хлопчик ще фізично не може втримати в руках цю семиструнну красуню.

Юлія ІВАНЮК.